

ското правителство главно поради станалитѣ революционни движения, извѣстни подъ името „Дядово Николово въстание“ на 1856 година и „Габровско мухарабе“, на 1862 година избѣгалъ въ Румѣния. Той билъ тамъ единъ отъ участницитѣ въ *Българския Таенъ Централенъ Комитетъ* (1866 година). На 1871 година по амнистия се завърнжлъ въ Търново, но когато въ 1876 година се възобновиж революциитѣ въ България, той билъ принуденъ отъ ново да емигрира въ Румѣния. Отъ 1878 до 1880 година Кисимовъ е билъ членъ и прѣдсѣдателствующъ на Окрѣжния Сѣдъ въ Търново. На 1880 година билъ назначенъ П. Прокуроръ на Апелативния Сѣдъ въ Руссе, отъ гдѣто въ началото на 1881 година билъ прѣмѣстенъ на сѣщата длѣжностъ въ София и на слѣдующата 1882 година назначенъ за членъ въ Върховний Кассационенъ Сѣдъ, която длѣжностъ изпълнявалъ двѣ години. На 1884 година билъ назначенъ за прѣдсѣдатель на Комиссията по лихварския въпросъ. Прѣзъ 1884 година Кисимовъ билъ дѣловодителъ на *комитета* на съединената опозиция, състоящъ отъ водителитѣ на двѣтѣ опозиционни партии — либерална и консервативна. Съ отварянieto на Сърбско-българската война (1885) той постѣпилъ на служба у Българското Дружество на *Червения Кръстъ* и стоѣлъ до началото на 1890 година, когато биде арестуванъ като съучастникъ по дѣлото на Майоръ К. Паница. По настоящемъ Кисимовъ живѣе задъ граница. Той билъ дописникъ на „*Цариградски Вѣстникъ*“ (гледай 1848 година), „*България*“ (гледай 1859 година) и членъ основателъ и дописникъ на „*Български Книжници*“ (гледай 1867 година), участвува въ в. „*Народностъ*“ (гледай 1867 година), „*Родолубецъ*“ (гледай 1889 година) и въ други отъ Цариградскитѣ и Софийскитѣ български вѣстници. Той е написалъ *България прѣдъ Европа*, брошура, Букурещъ, 1866 година; *Епизодъ отъ хайдуткитѣ чети въ Балкана*, Букурещъ. Освѣнъ това издалъ е още на 1864 година двѣ брошури въ Болградъ и други двѣ на 1867 година въ Букурещъ — всички анонимни — съ политическо съдържание, заглавията на които нѣмаме възможностъ да отбѣлѣжимъ. Той е прѣвелъ *Откритието на Америка* отъ *I. E. Кампе*, Виена, 1875 г.; *Кавказски плѣнници* отъ *Xavier de Maistre*, Цариградъ, 1851 година; *Млада Сибирянка*, Цариградъ, 1851 година; а написалъ: *Криво да сѣдимъ, право да говоримъ*, Букурещъ,